

[Niels Kr. Nielsen.]

domsbesiddere, der her er tale om, skabt en varig løsning af de problemer, der knytter sig til det lovforslag, der i dag er til behandling, om tillæg, som det hedder, til lov om brug af huse på landet. Med disse få bemærkninger vil jeg anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Hauch): Jeg takker de ærede ordførere for deres tilsluttende udtalelser til lovforslaget. Det ærede medlem hr. Aage Fogh spurgte mig, hvordan man ville stille sig i tilfælde af, at en stråmand optrådte og købte ejendommen. Jeg kan derom sige, at jeg mener, det ville være ganske forkasteligt, hvis noget sådant kunne finde sted, og jeg går ud fra, at man i administrationen er i stand til at forhindre det. Jeg takker som sagt de ærede ordførere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1951 til 31. marts 1952.

Forhandlingen genoptoges.

A. C. Normann: Jeg vil gerne anmode den højtærede minister for offentlige arbejder om velvilje i overvejelserne vedrørende færdiggørelsen af det planlagte dobbeltspor på jernbanen mellem Lunderskov og Esbjerg. Den store plan om dobbeltsporet blev vedtaget lige efter den første verdenskrig. Allerede i midten af 1920'erne var jordarbejdet, viadukternes opførelse eller udbygning o.s.v. bragt til afslutning, og dermed var jorden unddraget den hidtidige produktive anvendelse. Dengang, altså for nu ca. et kvart århundrede siden, gennemførtes også selve sporanlægget på en væsentlig del af strækningen, nemlig fra Lunderskov til Vejen og fra Bramminge til Esbjerg. Senere blev sporet lagt mellem Vejen og Brørup. Der har altså den sidste halve snes år kun manglet sporet på strækningen Brørup—Bramminge, og det drejer sig, såvidt jeg har kunnet konstatere, om ca. 20 km. Det er uheldigt af hensyn til befolkningens syn på den offentlige administration, at der eksproprieres jordarealer en lille menneskealder, før de kommer til an-

vendelse, hvad der dog ikke i det foreliggende tilfælde er grundlag for at bebrejde netop den højtærede minister. Men hvad der er vigtigere, er de saglige grunde, der taler for dobbeltsporets fuldendelse, bl. a. den mest økonomiske anvendelse af den store del af dette arbejde, der allerede er gennemført, den allerede bekostede del af dobbeltsporet. Der bør måske også regnes med den betydning, som en stor belastningskapacitet for banen kan få for landets afsætning og forsyninger i isvintre, hvor det jo synes, som om både importen og eksporten har en tilbøjelighed til at koncentrere sig om Esbjergs isfri havn. Der regnes med en udgift til færdiggørelsen på ca. 5,3 mill. kr. Nu er jeg for min del enig i, at der bør holdes alvorligt igen på statens anlægsarbejder; jeg er ikke blot enig i det, men er indstillet på, at man meget stærkt bør sikre gennemgribende besparelser på anlægsbudgettet. Men dels er den overvejende del af dette store arbejde altså gennemført, så der kun mangler en lille smule i planernes fuldendelse, og dels bør besparelserne ikke være ensidigt vendt mod en enkelt landsdel. Der klages over, at af det, staten skal spare, falder $\frac{2}{3}$ på vestjyske arbejder, så det er ikke underligt, at befolkningen i Vestjylland har fået indtryk af en geografisk slagside i spareprogrammet. Jeg har ikke ved henvendelse i generaldirektoratet kunnet få noget rigtig klart billede af, i hvilket omfang denne klage er berettiget, men hvis den er det, ville jeg i høj grad finde det ønskeligt, om besparelserne kunne omlægges, så det pågældende arbejde kom med alligevel, eller i det mindste, at den højtærede minister kunne give et tilsagn om, at arbejdet i alle tilfælde vil komme med næste år. Jeg tror også, det vil kunne betale sig ud fra et økonomisk synspunkt at gennemføre denne sidste beskedne del af dette store arbejde. Derfor vil jeg gerne bede den højtærede minister om at se med velvilje på spørgsmålet.

Fuglsang: Jeg ved godt, at der siges om os kommunister, at vi benytter enhver lejlighed og enhver sag til at tale mod militarisme og oprustning og til at tale for freden. Alligevel, når jeg har begæret ordet i denne finanslovdebat, bliver det for at sige nogle ord om også dette spørgsmål, som ligger mig og jeg tror mange andre, både i og udenfor denne sal, meget stærkt på sinde. I denne forbindelse, forsåvidt det vedrører det høje ting, bliver spørgsmålet, om vi, der i så henseende har et meget stort ansvar, har gjort, hvad der faktisk er vor pligt, d. v. s. gjort alt, hvad